R 5508

நமது மாபெரும் சுமை தாங்கி
OUR GREAT BURDEN-BEARER

"அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால். உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்" – 1பேதுரு 2:7.

அப்போஸ்தலர் பேதுரு தேற்றுதலாக அளிக்கும் இவ்வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவின் சபைக்கு முகவரியிடப்பட்டுள்ளன. வாழ்க்கையின் சிரமங்களும் கவலைகளும் நமது பங்காக இருந்து, அவை நம்மை பேதலிக்கச்செய்கிறதை கர்த்தருடைய ஜனங்களாயிருக்கிற அனைவரும் நிச்சயமாக உணர்வார்கள். இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகள் உலகிலிருக்கிறவர்களுக்கும், சிலருக்கு அதிகமாகவும் சிலருக்கு குறைவாகவும் வருகின்றது, ஆனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் அவைகள் நிச்சயமாய் வருகின்றன.

கவலை(care) என்ற வார்த்தை இரு வேறுபட்ட வழிகளில் உபயோகிக்கப்படுகிறது, சரியான கருத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் உணர்வில் இவ்வார்த்தையை சிந்திக்கும்போது, நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவற்றில் சரியான கவனம் செலுத்தவும் அல்லது நாம் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கவேண்டியதைக் குறித்தும், நாம் நமது திறவுகோல் வசனத்தை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளும் அபாயத்தில் இருக்கிறோம். ஆயினும் அநேக சமயங்களில் கவலை(care) என்ற இவ்வார்த்தை துயரப்படுதல், மனக்கஷ்டம் என்ற கருத்தையே கொண்டிருந்து, இவ்விடத்திலும் இதே கருத்தையே அப்போஸ்தலர் உபயோகித்திருக்கிறார். அப்போஸ்தலர் பவுலும், " நீங்கள் எதற்கும் கவலைப்படாதிருங்கள்..." என்கிறார். அதாவது, எதைக்குறித்தும் துயரப்படவோ, எதற்கும் கவலை கொள்ளவோ வேண்டாம் என்கிறார். ஆகவே, "அவர் உங்களைக்குறித்து சிந்தையாயிருக்கிறபடியால் உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்" என்ற பரிசுத்த பேதுருவின் வார்த்தைகளை நாம் கொடுக்கிறோம்

சிறு காரியங்களின் முக்கியத்துவம்

நமது பொறுப்புணர்வுகளையெல்லாம் தூக்கியெறியவேண்டும், நாம் என்னசெய்கிறோமோ அதிலும் நமக்கான பணிகள் மற்றும் கடமைகளிலும் கவனமாயிருப்பதை நிறுத்தவேண்டும் என்பது அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனையல்ல. எந்த ஆணோ அல்லது பெண்ணோ எதற்கும் கவலையின்றி இருப்பது என்ற சரியான உணர்வின்படி பார்க்கும்போது, அவர்கள் வாழ்வின் எந்த ஸ்தானத்துக்கும் தகுதியற்றவர்களாயிருப்பர் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வோம். சிலர், போதுமானஅளவு கவலையாயிருப்பதில்லை அல்லது அக்கறைகொள்வதில்லை என்பதற்கான சாட்சியங்களை நாம் அநேகந்தடவை கவனித்திருப்போம். ஒருவேளை வீட்டின் சுவர் சிதைந்திருக்கலாம் அல்லது மரச்சாமான்கள் கீறப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது கதவுகள் அடைக்கப்படமுடியாமலிருக்கலாம் அல்லது சிரமப்பட்டு கதவு அடைக்க நேரிடலாம், அல்லது கதவு ஊசலாடும் நிலையிலிருக்கலாம். ஒ! இவையெல்லாம் அற்பக் காரியங்கள் என்று சிலர் கூறக்கூடும்! ஆனால் இவ்விஷயங்களில் கவனக்குறைவாக, சிந்தனையற்று, அலட்சியமாயிருப்பவர் பெரிய காரியங்களிலும் நம்பிக்கைக்குரியவரல்ல,

தனிப்பட்டவிதத்தில் இக்காரியங்களைக் காண்பது நமக்கு வலியை ஏற்படுத்தும். சரியான அக்கறையை பிரயோகிப்பவர்கள் அனைவருக்கும் அவ்வாறே சந்தேகத்திற்கிடமின்றி வலியை உண்டாக்கும். சகோதரர்களாயிருந்தாலும், உலகின் ஜனங்களாயிருந்தாலும் உலகில் முட்டாள்தனமாக தவறு செய்பவர்களாகவோ அல்லது தேவையில்லாமல் பிறருக்கு எரிச்சலூட்டுபவர்களாகவோ, மனுஷருக்கு முன்பாக அவருடைய பிரதிநிதிகளாயிருக்கின்ற தேவனுடைய பிள்ளைகள் நடக்கக்கூடாது. சிறிய விஷயங்கள் என்று அழைக்கப்படுபவற்றில் கவனக்குறைவாக இருப்பதனால், நன்மைக்கான நமது செல்வாக்கு பெரிதும் சிதைக்கப்படலாம். ஆனால் நிஜத்தில் அப்படி இல்லை, அர்த்தம் நிறைந்த ஒரு பழமொழி கூறுகிறது; "அற்ப விஷயங்கள் பூரணத்தை ஏற்படுத்தும், பரிபூரணமானது அற்பமானதல்ல ". கர்த்தருடைய ஜனங்கள் உலகில் மிகவும் கவனமுள்ளோராய் இருக்கவேண்டும்.

நம் கர்த்தர் கூறினார்; "கொஞ்சத்திலே உண்மையுள்ளவன்அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறான்"(லூக்கா 16:10) இதன் தலைகீழான வாக்கியமும் அதே அளவில்

உண்மையுள்ளது; "கொஞ்சத்திலே உண்மையில்லாதவன், அநேகத்திலும் உண்மையில்லாதவனாயிருக்கிறான்" . பெரிய விஷயங்களில் காணப்படுகிறதைக் காட்டிலும், அன்றாட வாழ்வின் இந்த சிறு விஷயங்கள் நிஜ குணாதிசயத்துக்கான அதிக கடுமையான பரீட்சைகளாக நிருபிக்கும். சிறு மரியாதைகள், பிறரைக்குறித்து கருத்தாய் ஆலோசிக்கும் சிறு செயல்கள் எந்தளவு அதிக அர்த்தமுடையவை! அவைகள் நம்மை சுற்றிலுமுள்ளவர்களது மகிழ்ச்சியில் அதிகமாக பாதிப்பேற்படுத்துகிறது, கிறிஸ்துவின் தூதுவர்களாக நம் சொந்த செல்வாக்கையும் எந்தளவு அடிக்கடி பெரியளவில் பாதிப்பேற்படுத்துகிறது! ஆகவே நம் வார்த்தைகள், நம் செயல்கள் மற்றும் நாம் செய்யவேண்டிய அனைத்திலும் அதிக அக்கறையோடும் கவனத்தோடும் நாம் செயல்படவேண்டியுள்ளது. இந்த அக்கறையை கர்த்தர் தாங்கும்படி அவரிடத்தில் ஒப்படைக்கக்கூடாது. இது அவருக்கான கவலை அல்ல, இதை நமக்குநாமே முறையாக சுமக்கவேண்டும்.

கர்த்தரால் மேற்பார்வையிடப்படும் நம் அனுபவங்கள்

தேவன் இப்பிரபஞ்சத்திலேயே மிகவும் விழிப்புணர்வுள்ள ஜீவியாயிருக்கிறார் என்பதில் நாம் உறுதியாயிருக்கமுடியும். நம் திறவுகோல் வசனத்தில் கூறப்பட்ட வார்த்தையின் உணர்வுப்படி, கவலை மற்றும் இளைப்பாறுதலற்ற சிந்தை என்ற உணர்வில் அவர் அக்கறையாய் இருப்பதில்லை, ஆனால் சரியான மற்றும் முறையான உணர்வில் அவர் மிக கவனமாக இருக்கிறார். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் விரோதியால் அச்சுறுத்தப்படுவதால், அவர்கள்மீது கவலைகள் வருகின்றன. தம்மிடத்தில் அவர்களுடைய கவலையை சுமத்தவும், தம்மிடத்தில் அவர்களை நெருக்கமாக கொண்டுவருவதற்காகவும், அவர்களுக்கு பொறுமையோடு சகிப்பதைக் கற்றுத்தரவும், அவருடைய தேவையை முழுமையாக அவர்களுக்கு காண்பிக்கவும், முற்றிலும் உதவியற்ற நிலையிலும் அவரில்லாமல் பரிதபிக்கப்படத்தக்க நிலையிலும் அவர்கள் இருப்பதை காண்பிக்கும் நோக்கத்திற்காகவும், இந்த அனுபவங்களை கர்த்தர் அனுமதித்து, தம் ஜனத்தை வழிநடத்துகிறார்.

ஆனால் கவலைகளும் பதற்றங்களும் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நமக்குத் தடையை ஏற்படுத்தும். கர்த்தரிடத்திலான நம் சமாதானத்தை கவலைகள் நம்மிடமிருந்து திருடிவிடும். ஆகவே அழைத்த அவர், நம்மிடமிருக்கும் நம் எல்லாக் கவலைகளையும். நம் சமாதானத்துக்கு இடையூறுண்டாக்குகிற அனைத்தையும் அவர்மீது சுமத்திவிட்டு, அதை விட்டுவிடும்படி நம் மாபெரும் சுமைதாங்கியாகிய அவர் நம்மை வற்புறுத்துகிறார் என்ற சிந்தையுடன், இவற்றை அலட்சியமாக அல்லாமல் புத்திசாலித்தனமாக விட்டுவிடவேண்டும். அவர் நம் பாரத்தை இலகுவாக்கி, நம் உபத்திரவங்களை எளிதாக்குவார். இது ஒரு விசுவாசப்பரீட்சை, அவரது அன்பின்மீதுள்ள விசுவாசத்திலும் அவரது வாக்குத்தத்தங்களின்மீதுள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாக அல்லாமல் வேறு வழியில் அடையமுடியாது,

தம் பிள்ளைகள்மீது நம் பிதாவின் அக்கறை

ஒரு கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் அதிகமாக கர்த்தரை சார்ந்திருக்கவேண்டும். வயலின் புல்லையும். ஆகாயத்துப்பறவைகளையும் நம் பரலோகப்பிதா பராமரிக்கிறார். லில்லி புஷ்பங்களையும், மற்றும் அநேக குருவிகளைப் பார்க்கிலும் தம் பிள்ளைகளிடத்தில் அதிக அக்கறையாயிருக்கிறார் என்பதை ஒரு கிறிஸ்தவன் முன்பைவிட அதிகமாயும், முழுமையாயும் உணரவேண்டும். அவ்வாறே உலகத்திற்காகவும் அவர் ஒரு திட்டத்தை உடையவராயிருந்து, ஏற்றவேளையில் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கான ஏற்பாடுசெய்கிறார். ஆனால் நாமோ ஏற்கனவே கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே அவருடைய பிள்ளைகளாகியிருந்து, அவருடைய விசேஷித்த பராமரிப்புக்குள் இருக்கிறோம். அவரிடத்தில் பயபக்தியுள்ளோருக்கு, "தகப்பன் தம் பிள்ளைகளிடத்தில் இரங்குகிறதுபோல், கர்த்தர் தமக்கு பயந்தவர்களிடத்தில் இரங்குகிறார்".

நாம் கவலையில் நிறைந்திருந்தோமானால், தேவனுடைய உண்மையுள்ள பிள்ளைகளாக இருக்கமுடியாது. கவலைப்படுவது ஒரு காரியம், ஆனால் முறையான ஜாக்கிரதையுணர்வு என்பது மற்றொரு விஷயமாயுள்ளது. நாம் ஒவ்வொரு நாளும் அதிக ஜாக்கிரதையோடு இருக்கும்பொழுது, பொதுவான உலகிற்கும், நம் குடும்பங்களுக்கும், நமக்கும் சகோதரர்களுக்கும், கர்த்தருக்குமான நம் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியும், நம் தேவனுக்கும் அதிக பயனுள்ளசேவை செய்யமுடியும்,

நம் ஆடைகளை அடுத்து எங்கு வாங்குவது என்று நாம் கலக்கமடையாமலும், கவலைப்படாமலும் இருக்கவேண்டும். தற்போது உடுத்துவதற்கு நமக்கு ஆடையை பெற்றிருக்கிறோம், இதை கர்த்தர் நமக்கு பொருத்தமானதென்று கொடுத்திருக்கிறார். நம்மை சார்ந்திருப்போர்க்கு தேவையான பொருட்களை வழங்க ஏற்பாடுசெய்ய நம்மால் இயன்ற அனைத்தையும் நாம் செய்யவேண்டும். அநேகர் பெற்றிருக்கிற நல்ல ஆடைகளைப்போல் அல்லது உயர்தர சுவையான உணவைப்போல் கர்த்தர் நமக்கு ஒருபோதும் கொடுக்காவிடினும், நாம் கவலைப்படக்கூடாது. மாறாக, நமக்காக அவரது ஏற்பாடுகள் எதுவாயினும் அதில் நிறைவடைந்து, நன்றியோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். புதுசிருஷ்டிகளாக நமக்கு எது நன்மையோ, எது சிறந்ததோ அதை அவர் தருவார். நம் தேவைகளை அவர் அளிக்கமாட்டார் என்று நாம் இதில் ஐயப்படவோ பயப்படவோ கூடாது. நம் சூழல்கள் அனைத்தையும் குறித்து அவர் அறிந்திருக்கிறார், நம் நலன்களை கவனியாதவர்போல் இருப்பதில்லை. ''ஏற்றகாலத்தில் அவர் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு தேவனுடைய பலத்த கரங்களுக்குள் அடங்கியிருங்கள்'', உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மீது வைத்துவிடுங்கள், அவர் உங்களை ஆதரிப்பார்.

தேவனுக்கு முன்பாக பணிவடக்கத்தோடு இருத்தல் எவ்வளவு அவசியமானது! இந்த அன்பின் நிச்சயத்தன்மை எத்தனை ஆறுதலும் விலையேறப்பெற்றதுமாயுள்ளது! நம் கர்த்தரால் குறியிடப்பட்ட இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவழியில் நடக்கும்போது, நம் சித்தங்களின்படி எதையும் கேட்கக்கூடாது. நமக்கான அவருடைய சித்தம் மட்டுமே நம்மில் நிறைவேறவேண்டும் என்பதை அதிகதிகமாக கற்போமாக. அவருடைய ஞானம் தவறிழைக்காதது. நம் சுமைகள் பெரிதாயிருந்தாலும். சிறியதாயிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் கர்த்தரிடம் கூறுவோமாக. அவருடைய வசனமாகிய தைலத்தையும், அவருடைய சொந்த உரிமைச் சொத்தாயிருக்கிற விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களையும் நம் இருதயத்தில் பிரயோகித்து, அவருடைய அன்பு மற்றும் பரிவிரக்கத்தை நம்மில் பொருந்தச்செய்வோமாக! நம் ஒவ்வொரு தேவையையும் அவர் வழங்க மனதாயிருக்கிறார், ஆற்றலுள்ளவராயுமிருக்கிறார் என்று அவர்மீது நம்பிக்கை வைப்போமாக! ஆம்! நாம் அவரது அன்பில் நிலைத்திருப்போமானால், அவர் இவ்வாறு நம்மை ஆசீர்வதிப்பதில் பிரியமாயிருக்கிறார்,

''என் பிதாவின் அக்கறை எத்தனை வலிமையும் இனிமையுமானது!
காற்றில் ரீங்காரமிடும் இசை போன்ற உம் வார்த்தைகள்!
என் மெல்லிய சத்தத்தின் ஜெபத்துக்கு பதிலளிக்க வாரும்!
அவர் உன்னை பராமரிக்கிறார்''
''பின்பு, நிழலோ பிரகாசமோ எதுவும் என்னை காயப்படுத்தாது,
தீமையான எதுவும் என்னையோ என்னுடையதையோ தொடாது.
தெய்வீக மென்மையுடன் நீர் இருந்து,
என்மீது அக்கறையாய் இருப்பீர்!